

ORĘDOWNIK

powiatu rawickiego

Przedpłata kwartalnie 1.50 zł

Wychodzi raz w tygodniu

Ogłoszenia: wiersz 3 łam m/m 20 gr

99. Zezwolenie na noszenie broni.
100. Tępienie chrabaszczu majowego.
101. Umieszczanie kartek na wyroby mączne od $\frac{1}{2}$ kg. wagi.

102. Ustalenie godzin urzędowania na przejściach granicznych (drogach celnych).
103. Zwalczanie zaraz zwierzęcych.
104. Wydanie jubileuszowe „Lotu Polskiego”.
105. Syndykat Emigracyjny w Warszawie.

106. Wolne miejsca.
107. Ustalenie wartości zarobków w naturaljach na rok 1931.
108. Choroba zakaźna wygaśnięcie.

99. Zezwolenie na noszenie broni

Obwieszczenie Starosty Powiatowego Rawickiego w sprawie nabywania, posiadania i noszenia broni i amunicji.

Jak wynika z przepisów Działu V. Rozporządzenia Prezydenta R. P. z dnia 27 października 1932 r. Prawo o broni, amunicji i materiałach wybuchowych (Dz. U. R. P. nr. 94, poz. 807) na nabywanie, posiadanie i noszenie broni oraz amunicji potrzeba zezwolenia Powiatowej Władzy administracji ogólnej tj. Starosty Powiatowego.

Ponieważ w myśl przepisów obowiązującego na terenie Województwa Poznańskiego do dnia 31 grudnia 1932 r. Rozporządzenia Policyjnego Wojewody Poznańskiego z dnia 30 listopada 1926 r. w przedmiocie nabywania, pozbywania i noszenia broni oraz amunicji (Dz. Urz. Woj. Pozn. nr. 3/27 poz. 22) na samo posiadanie broni i amunicji nie potrzeba było poprzednio zezwolenia, mogą zająć wypadki, że niektóre osoby nie znające przepisów powołanego na wstępie prawa będą nadal posiadały po 1 styczniu 1933 r. broń i amunicję nielegalnie tj. bez wymaganego obecnie pozwolenia.

Wzywam więc wszystkich, którzy bez zezwolenia posiadają i przechowują w domu broń i amunicję, żeby bezzwłocznie poczynili starania o uzyskanie wymaganych zezwoleń z zagrożeniem, że przeciwko opornym zastosuje się przepisy art. 26 i 45. Prawa o broni, amunicji i materiałach wybuchowych tj. nastąpi zajęcie posiadanej nielegalnie broni i sprzedaż w drodze publicznego przetargu a nadto pociągnięcie winnych do odpowiedzialności karnej.

Rawicz, dnia 15 kwietnia 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. B. 30/50.

100. Tępienie chrabaszczu majowego

Wobec wielkich szkód wyrządzanych corocznie przez pędraka chrabaszczu majowego, tak w polach jak i kulturach leśnych, uważa się tępienie chrabaszczu (dojrzałego owada)

nawet w latach, w których masowa rójka jego nie jest przewidziana, za celowe i wskazane.

Aczkolwiek w roku bieżącym silniejsza rójka nie jest spodziewana, w każdym jednak razie w większym lub mniejszym stopniu chrabaszcz wystąpi, wobec tego walka z nim, przez zbieranie owada jest w roku obecnym konieczna.

Zarządy gmin i obszarów dworskich winne dopilnować zbierania chrabaszczu i o ilościach zbieranych owadów powiadomić odnośnie Wójtostwa, celem prowadzenia ewidencji zniszczonego szkodnika.

Również zaleca się, aby P. P. Nauczyciele szkół powszechnych zachęcali młodzież szkolną do jaknajgorliwszego zbierania, pojawiającego się nawet w małych ilościach tego szkodnika.

Dla zbierających chrabaszcz ustanawia się następujące premje za 1 litr:

1. w czasie do dnia 15 maja br. 10 gr
2. w czasie od dnia 15 maja br. 5 gr.

Poświadczenia na zebrane i zniszczone chrabaszczu winni wystawiać PP. Kierownicy szkół dla dzieci szkolnych a Sołtysi dla dorosłej młodzieży. Premje wypłacać będą PP. Burmistrzowie i Wójci w dniu 27 czerwca br.

Wreszcie poucza się ludność, że zebrane chrabaszczu po uprzednim zalaniu ich wrzącą wodą służyć mogą na karmy dla drobiu i świń względnie na sporządzanie doskonałego kompostu.

101. Umieszczanie kartek na wyroby mączne od $\frac{1}{2}$ kg. wagi

Nawiązując do mego ogłoszenia z dnia 12. X. 1932 r. Nr. A. 28/1 Orędownik powiatu rawickiego Nr. 33, poz. 194) stwierdzam, że nie wszyscy piekarze zaopatrują w kartki wyroby mączne poczynając od $\frac{1}{2}$ kg. wagi, jak tego wymaga § 4 pkt. 2-gi rozp. Min. Spraw Wewn. z dnia 29 października 1929 r. o dozorcze nad wyrobem i obiegiem mąki i wyrobów mącznych (Dz. Ust. R. P. Nr. 78, poz. 582) i rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 9-go

grudnia 1932 r. (Dz. Ust. R. P. Nr. 11, poz. 74 z roku 1933).

Wohec powyższego zarządzam, ażeby z dniem 1-go maja br. wszystkie wyroby mączne poczynając od $\frac{1}{2}$ kg. wagi wypuszczane w obieg odpowiadały przepisom ustępu 1 i 2 § 4 rozporządzenia Min. Spraw Wewnętrznych z dnia 29-go października 1929 r. i rozporządzenia Ministra Opieki Społecznej z dnia 29-go grudnia 1932 r. to znaczy, że pieczywo winno być oznaczone nazwą, odpowiadającą rodzajowi mąki (pszenna, żytnia, mieszana), z której zostało wytworzone, uwidocznioną wyłączenie na kartkach z firmą i adresem wytwórni. O ile pieczywo jest wypiekane z mąki żytniej, nazwa powinna obejmować poza rodzajem mąki, również i gatunek użytej do wypieku mąki żytniej z podaniem procentu przemiału. To samo odnosi się do chleba dietycznego. Kartki te należy umieszczać na pieczywie przed wypiekiem.

Winni niezastosowania będą pociągani do odpowiedzialności na podstawie przepisów art. 36 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 22-go marca 1926 r. (Dz. Urz. R. P. Nr. 36, poz. 343).

Rawicz, dnia 14-go kwietnia 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. A. 71/1.

102. Ustalenie godzin urzędowania na przejściach granicznych (drogach celnych)

Na podstawie art. 11 Konwencji Polsko-Niemieckiej z dnia 30. XII. 1924 r. o ułatwieniach w małym ruchu granicznym ustalam w porozumieniu z Landratami w Miliczu i w Górze na czas od dnia 1 kwietnia 1933 r. do dnia 30 września 1933 r. na przejściach granicznych (drogach celnych), następujące godziny urzędowania:

Gołaszyn — codziennie od godz. 8-mej do 12,30 i 14 do 18-tej.

Masłowo — codziennie od godz. 8-mej do 12-tej i 14 do 18-tej.

Dębno Polskie — codziennie od godz. 10-tej do 20-tej a ponadto do godz. 24-tej la odpraw paszportowych.
Bonowo — w dnie powszednie od godz. do 12-tej i od 14 do 17-tej, zaś w niedzielę i święta tylko przedpołudniem od godz. 8 do 10-tej.

Rawicz, dnia 12 kwietnia 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Lobos

Nr. B. 28/29.

03. Zwalczanie zaraz zwierzęcych

Ustawa z dnia 25 lutego 1932 r. (Dz. U. C. P. Nr. 26 poz. 229) o zmianach w rozporządzeniu Prezydenta Rzeczypospolitej dnia 22 sierpnia 1927 r. o zwalczaniu zaraźliwych chorób zwierzęcych.

Ponieważ postanowienia wyżej wymienionej ustawy podanej do wiadomości osób zainteresowanych (Oređ. Urz. Nr. 12 poz. 10 z 1932 r.) nie zupełnie ściśle są przestrzegane, przeto poraz wtóry podaję dla ułatwienia zrozumienia tylko ważniejsze zmiany tej ustawy a mianowicie:

1. Zwierząt dostarczanych do rzeźni celem uboju przez mistrzów rzeźników nie potrzeba było dotychczas zaopatrywać w świadectwa miejsca pochodzenia, obecnie każde zwierzę dostarczone do rzeźni musi być bezpośrednio zaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia.

2. Dotychczas należało każdy wypadek zachorowania jak również wystąpienia objawów wzbudzających podejrzenie zachorowania na chorobę zakaźną objętą ustawą niezwłocznie zgłaszać w najbliższym posterunku policji albo w Starostwie. Sołtys, Komendant Posterunku Policji Państw. otrzymawszy zgłoszenie obowiązani są natychmiast zawiadomić Starostwo. A zatem obecnie zgłaszać można u sołtysa lub u Komendanta Posterunku Pol. albo w Starostwie.

3. Co do zapomogi za zwierzęta padłe wypłacanej ze Skarbu Państwa obowiązuje obecnie następujące postanowienie:

Zapomogi należy wypłacać:

- za zwierzęta, co do których urzędowo stwierdzono, że padły: na księgosusz zarazę płucną, pryszczycę, gdy chodzi o bydło rogate, z wyjątkiem cieląt do trzech miesięcy, na zarazę stadniczą, wściekliznę, gdy chodzi o zwierzęta jednokopytowe, bydło rogate, świnie, owce i kozy, oraz na pomór i zarazę świń, gdy chodzi o świnie ponad dwa miesiące wieku, o ile we wszystkich wypadkach powyższych śmierć zwierzęcia nastąpiła po uczynieniu zadość obowiązkowi zgłoszenia.
- za padłe zwierzęta jednokopytowe bydło rog. owce i kozy, u których po śmierci stwierdzono urzędowo węglik, szelestnicę lub zarazę dziczyzny i bydła rog. Odszkodowanie za zwierzęta zabite z urzędu lub zapomoga za zwierzęta padłe nie należy się w wypadkach następujących:

- jeżeli posiadacz, nabywając zwierzęta, wiedział, iż są dotknięte chorobą zaraźliwą lub podejrzaną,
- za psy i koty zabite na zarządzenie władz.
- za zwierzęta spędzone do rzeźni i na targowiska rzeźne,
- w razie niespełnienia w ciągu 24 godzin obowiązku zgłoszenia wybuchu zarazy lub jej podejrzenie albo też zastosowanie równocześnie ze zgłoszeniem następujących środków ochronnych jak odosobnienie zwierząt chorych i podejrzanых, nie wyprowadzanie takich zwierząt poza obręb swego gospodarstwa, zabronienie dostępu do miejsca postoju takich zwierząt osobom postronnym z wyjątkiem organów władzy i lekarzy weter. oraz przechowania zwierząt padłych i zabitych w miejscach odosobnionych z zachowaniem potrzebnej ostrożności,
- w razie niestosowania się do innych przepisów lub zarządzeń szczególnych mających na celu zwalczanie danej zarazy,
- jeżeli posiadacz zwierząt dopuścił do umieszczenia w swojej zagrodzie zwierzęcia, co do którego wiedział, że jest chore lub podejrzaną,
- jeżeli zostanie ustalone, że aczkolwiek zaraza została zgłoszona, to jednak jest ona w przyczynowym związku z niezgłoszonym niezwłocznie poprzedniem wystąpieniem tejże zarazy wśród zwierząt tego samego posiadacza w tej samej zagrodzie.

4. Zapomogi wypłacane za zwierzęta padłe uległy obecnie obniżeniu i tak obecnie zapomoga wynosi:

- Trzy czwarte wartości szacunkowej zwierzęcia padłego na księgosusz, zarazę płucną, pryszczycę,
- połowę wartości szacunkowej zwierzęcia padłego na węglik, szelestnicę, zarazę dziczyzny i bydła rog. wściekliznę.
- jedną trzecią wartości szacunkowej zwierzęcia padłego na zarazę składniczą, pomór i zarazę świń.

Wobec tego, że każde zwierzę dostarczone do rzeźni winno być zaopatrzone w świadectwo miejsca pochodzenia, zwracam ponownie uwagę osobom upoważnionym do wydawania takich świadectw aby je wydawały na przepisowych formularzach dokładnie wypełnione, (zobacz Oređ. Urz. Nr. 6. poz. 37 z 1933 r.) mistrzom rzeźnickim zwracam uwagę, aby pobierali takie świadectwa i oddawali je organom urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, kierownikom rzeźni miejskich i organom urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, aby takich świadectw wymagali od zwierząt dostarczonych do uboju zaopatrywali je w numer porządkowy dziennika urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa i osobno poukładane przechowywali a świadectwa mylnie wypełnione lub na nieprzepisowych formularzach aby przekładali Starostwu.

Osobom upoważnionym do przyjmowania zgłoszeń zwracam uwagę, iż na każdym zgłoszeniu pisemnem lub telefonicznem i t. p. należy podać dokładnie dzień i go-

dzinę zgłoszenia, gatunek zwierząt chorych, ilość zwierząt chorych i ewentualnie padłych.

Zachodzą wypadki, że posiadacze zwierząt w razie zachorzenia lub padnięcia zwierzęcia powołują sobie na własną rękę ocenicieli, którzy szacują te zwierzęta.

Podobne postępowanie jest niedopuszczalne, gdyż uprawniony do powoływania ocenicieli jest tylko powiatowy lekarz weter. i tylko takie oszacowanie stanowi podstawę do dalszego załatwienia sprawy.

Wpuszczanie do zagrody zapowietrzonej ocenicieli nie powołanych przez powiatowego lekarza weter. jest niedopuszczalne i karygodne.

Sprawy zgłoszeń zaraz zwierzęcych należy traktować jako wyjątkowo pilne i załatwiać natychmiast.

Rawicz, dnia 12 kwietnia 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

104. Wydanie jubileuszowe „Lotu Polskiego“

W roku bieżącym Liga Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej obchodzić będzie uroczystości święto pierwszego DZIESIĘCIOLECIA swej tak niezmiernie dla Państwa doniosłej działalności.

Na wspólnem posiedzeniu Prezydium Zarządu Głównego oraz Prezesów i Delegatów Komitetów Wojewódzkich L. O. P. P. uchwalono, że z okazji dziesięcioletniego jubileuszu LOPP. wydany zostanie numer specjalny „Lotu Polskiego“, celem zobrażowania dotychczasowej działalności LOPP.

Jeżeli chodzi o stronę redakcyjną — to na treść numeru specjalnego „Lotu Polskiego“ złoży się cały szereg artykułów, opracowanych przez fachowców z dziedziny lotnictwa i obrony przeciwgazowej, oraz przez wybitnych działaczy LOPP. z p. Ministrem Władysławem Korsakiem, Prezesem Rady Głównej i p. dr. Zenonem Martynowiczem, Prezesem Zarządu Głównego, na czele.

Wysoki Protektor Ligi Obrony Powietrznej i Przeciwgazowej Pan Prezydent Rzeczypospolitej prof. dr. Ignacy Mościcki, oraz Pierwszy Marszałek Polski Józef Piłsudski zaszczytą numer specjalny „Lotu Polskiego“ Swojemi autografami, względnie pismami odręcznymi.

Numer specjalny „Lotu Polskiego“ wyjdzie w objętości około 100 stron druku bogato ilustrowanych i w sprzedaży pojedynczej będzie kosztował zł 2.50 za egzemplarz. Ponieważ numer specjalny „Lotu Polskiego“ stanowić będzie bardzo ciekawą i cenną publikację — pożądanem jest, by możliwie wszyscy członkowie LOPP. numer ten sobie nabyli — to też Zarządy Kół LOPP. winny zawczasu zamówić sobie stosowne ilości egzemplarzy numeru specjalnego w Komitecie Pow. Rawicz po cenie 1 zł za egzemplarz z tem, że należność musi być uiszczona zgóry.

Numer specjalny będzie odbity częściowo również na papierze kredowym, jako wydanie albumowe. Cena pojedynczego

egzemplarza wydania albumowego w oprawie kartonowej wynosi 25 zł, a w oprawie płóciennej 40 zł.

Ponieważ termin uroczystości jubileuszowych LOPP. zbliża się, a druk numeru specjalnego „Lotu Polskiego” już się rozpoczął uprasza się o najrychlejsze nadsyłanie zamówień zarówno na egzemplarze zwykłe, jak i albumowe, gdyż ewentualnie spóźnionych zamówień nie możnaby wykonać, bowiem nakład numeru specjalnego ze względu na wielkie koszty będzie ściśle dostosowany do ilości zapłaconych zgłoszeń.

Komunikując powyższe, zwraca się Komitet Pow. do wszystkich Kół LOPP. z apelem, by każde Koło LOPP. nabyło sobie najmniej 10 egzemplarzy tego pamiątkowego numeru jubileuszowego „Lotu Polskiego”.

Rawicz, dnia 12 kwietnia 1933

P r e z e s

(—) Dr. Łobos

105. Syndykat Emigracyjny w Warszawie

Syndykat Emigracyjny podaje do wiadomości, że emigranci i reemigranci wyjeżdżający do Francji lub Belgii, a pragnący korzystać z ulg kolejowych, opieki w czasie podróży oraz jechać pociągami pośpieszonymi bez przesiadania, winni zgłaszać się we własnym interesie w czwartek każdego tygodnia w godzinach rannych do biura Syndykatu Emigracyjnego w Poznaniu (Dworzec Główny poczekalnia klasy IV-ej), skąd w każdy czwartek odchodzą specjalne, zorganizowane przez Syndykat Emigracyjny, transporty emigrantów do Francji i Belgii. Przed wyjazdem do Poznania należy uzyskać zniżkę kolejową, w którą zaopatrzyć się można w każdym oddziale Syndykatu Emigracyjnego lub w najbliższym Państwowym Urzędzie Pośrednictwa Pracy.

Ceny biletów:

Poznań-Aachen — osoba dorosła zł 77,80
— dziecko zł 36,90
Poznań-Liège — osoba dorosła zł 80,40
— dziecko zł 38,40
Poznań-Lille — osoba dorosła zł 89,55
— dziecko zł 44,05
Poznań-Paryż — osoba dorosła zł 99,15
— dziecko 49,65

Pieniądze za przejazd wpłaca się w Poznaniu w biurze Syndykatu Emigracyjnego (Dworzec Główny poczekalnia klasy IV), lub w oddziałach Syndykatu, o ile zaś emigrant posiada bon zakupiony w Orbis w Paryżu, to bon ten wymienia Stacja Zborna w Poznaniu na bilet kolejowy bezpłatnie. Ze względu na konieczność posiadania w paszportach wiz francuskich i przejazdowych, emigranci i reemigranci we własnym interesie winni zgłaszać się do Biura Syndykatu Emigracyjnego, gdzie uzyskają szczegółowe bezpłatne informacje. Adresy Biura Syndykatu Emigracyjnego są następujące:

Centrala Syndykatu Emigracyjnego Warszawy, Niecała 7.

Oddziały i Agencje:

Baranowice — Senatorska 15/17,
Białystok — Marszałka Piłsudskiego 52,
Brześć n/B. — Steckiowicza 27,
Czartków — Kolejowa 171,
Grodno — Hoovera 5,
Kielce — Sienkiewicza 81,
Kowel — Kolejowa 88,
Kraków — Radziwiłłowska 23,
Lublin — Zamojska 21,
Lwów — Wiśniowieckich 4,
Łódź — 6 Sierpnia 3,
Łuck — Piłsudskiego 14,
Przemyśl — Plac Legionów 1,
Równe Wołyńskie — 3 Maja 48,
Sanok — Tadeusza Kościuszki 26,
Stanisławów — 3 Maja 32,
Tarnopol — Konarskiego 1,
Wilno — Sądowa 12,
Stacja Zborna w Poznaniu — Dworzec Główny, Poczekalnia klasy IV-tej.
Powyższe podaje do publicznej wiadomości.

Rawicz, dnia 11 kwietnia 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. B. 27/36-33.

106. Wolne miejsca

10 wykwalifikowanych detaszerów do pralni chemicznej, 1 drukarz maszynowy, 1 krawcowa, 1 ekspedjentka do składu bławatów i biuralistka samodzielna, 1 kierownik spółdzielni z kaucją, 4 służące z dobrem gotowaniem i świadectwami, 8 służących do gospodarzy, 6 pastuchów do paszenia bydła w wieku od 14—16 lat.

PP. Pracodawcom zwraca się uwagę na obowiązek zgłaszania wolnych miejsc do PUPP. w Lesznie.

Rawicz, dnia 12 kwietnia 1933 r.

Starosta Powiatowy

(—) Dr. Łobos

Nr. P. 10/14.

107. Ustalenie wartości zarobków w naturaljach na rok 1931

Na mocy § 160 ust. 2 ord. ubezp. z dnia 19 lipca 1911 r. ustanawiam na powiat rawicki na rok 1931 następujące przeciętne ceny miejscowe potrzebne do obliczania wartości poborów w naturaljach robotników rolnych, zawodowych i urzędników oraz wartości ich utrzymania jak następuje:

100 kg. pszenicy	27,— zł
100 kg. żyta	25,— zł
100 kg. jęczmienia	26,— zł
100 kg. owsa	28,— zł
100 kg. grochu	27,— zł
50 kg. ziemniaków	2,— zł
50 kg. słomy	2,— zł
50 kg. siana	3,— zł
1 kg. prosa	0,20 zł
1 kg. pęczaku	0,50 zł
1 kg. fasoli	0,60 zł
1 kg. kaszy	0,60 zł
1 kg. kawy malcowej	1,— zł
1 kg. kawy ziarnkowej	4,— zł
1 kg soli	0,35 zł

1 kg masła	4,— zł
1 litr mleka	0,22 zł
1 litr mleka kwaśnego wzgl. zbieranego lub maślanki	0,08 zł
1 kop. jaj	5,— zł
1 kg. mąki pszennej	0,47 zł
1 kg. mąki żytniej	0,39 zł
1 kg. mięsa	1,40 zł

Wartość użytkowania jednej morgi ziemi nie nawożonej 40,— zł

Wartość użytkowania jednego ara ziemi nie nawożonej 6,— zł

Wartość użytkowania jednej morgi ziemi nawożonej i zaoranej 60,— zł

Wartość użytkowania jednej morgi uprawionego ogrodu 60,— zł

Wartość użytkowania jednego zagonu (30 pręt. kwadr.) na kapustę 20,— zł

Wartość użytkowania jednego zagonu (30 pręt. kwadr.) na ziemniaki 20,— zł

Wartość użytkowania jednej krowy rocznie 150,— zł

Wartość użytkowania jednej krowy rocznie dostawianej przez pracodawcę 175,— zł

Wartość użytkowania jednej świni rocznie 70,— zł

1 świnia tuczona na ctr. żywej wagi 47,— zł

Wartość użytkowania jednego skopu (bez skóry) rocznie 40,— zł

Wartość użytkowania jednej kozy rocznie 30,— zł

Gęsi na sztukę 8,— zł

Kaczki 4,— zł

Inny drób 1,50 zł

Wartość użytkowania drobiu (ogółem nie dzieląc na rodzaj rocznie) 20,— zł

Wolna opieka lekarska i apteka 100,— zł

Wolna formanka do kościoła 5,— zł

Dla nieżonatych robotników zawodowych.

Wolne mieszkanie rocznie 60,— zł

Wolny opał rocznie 50,— zł

Wolne utrzymanie rocznie 600,— zł

Wolne utrzymanie i pranie rocznie 675,— zł

Dla żonatych robotników zawodowych.

Wolne mieszkanie rocznie 120,— zł

Wolny opał rocznie 100 zł

Wartość deputatu składającego się z żyta i ziemniaków 500,— zł

Wartość użytkowania żywego inwentarza drobnego (ogółem bez względu na rodzaj) 70,— zł

Dla nieżonatych urzędników gospodarczych.

Zupełnie wolne utrzymanie i pranie rocznie (włącznie mieszkanie, światło, opał i t. d.) 1300,— zł

Wolne utrzymanie z praniem rocznie 1080,— zł

Wolne mieszkanie rocznie 80,— zł

Wolny opał 60,— zł

Dla żonatych urzędników gospodarczych.

Wolne mieszkanie rocznie 300,— zł

Wolny opał rocznie 175,— zł

Wartość deputatu w ziemniakach, zbożu i wartości użytkowania z bydła (ogółem bez wzgl. na rodzaj) rocznie 3500,— zł

Wolna opieka lekarska rocznie 165,— zł

1 ctr. węgla 3,20 zł

1 mtr. drzewa 14,— zł

kupka gałęzi
100 sztuk torfu

7,50 zł
10,50 zł

Wartość wolnego mieszkania ustanawia się następująco:

I. dla osób zatrudnionych w domu.

Dla nauczycieli, wychowawców, sekretarzy, pryw. dam dla towarzystwa, reprezentantek, dam domu, bon I kl., pielęgniarek chorych i innych wykwalifikowanych zawodów — dziennie 1,25 zł

Dla sług, woźnic, szoferów, bon II kl., pielęgniarek dzieci, panienek do dzieci, klucznic, wyręczycielek, gospodyń domu i innych podobnych osób — dziennie 0,90 zł

Dla wszystkich innych męskich osób (także i woźnych w miastach) — dziennie 0,75 zł
Wartość wolnego mieszkania $\frac{1}{10}$ powyższych płac dziennie.

Jeżeli osoba otrzymuje tylko wolne utrzymanie bez mieszkania, natenczas należy ściągnąć wartość mieszkania we wysokości $\frac{1}{10}$ powyższych płac.

II. Dla osób zatrudnionych w przedsiębiorstwach prywatnych.

1. dla urzędników, majstrów, starszych kelnerów i t. p. urzędników, dla pomocników aptekarskich dziennie 1,20 zł

2. dla czeladników rzemieślniczych i pomocników, kelnerów żeńskich, pomocników handlowych, dla męskich uczniów handlowych i aptekarskich i dla wszystkich innych pracujących w przedsiębiorstwach przemysłowych dziennie 1.— zł

3. dla uczniów rzemieślniczych męskich i żeńskich jakoteż i dla wszystkich innych żeńskich osób zatrudnionych w przemyśle dziennie 0,80 zł

Wartość wolnego mieszkania wynosi $\frac{1}{10}$ część powyższych płac dziennych.

Jeżeli osoba otrzymuje tylko wolne utrzymanie bez mieszkania, należy potrącić od przypadającej jej płacy $\frac{1}{10}$ części tej płacy.

III.

1. Dla męskiej służby więz. dziennie 0,75 zł
2. Dla żeńskiej służby więz. dziennie 0,65 zł
3. Wartość wolnego mieszkania dla młodocianej służby na wsi poniżej lat 16 wynosi dziennie 0,50 zł

Powyższe podaje Urząd Ubezpieczeń do publicznej wiadomości.

Rawicz, dnia 10-go kwietnia 1933 r.

Za Przewodniczącego

(—) Okaliński

Asesor

Nr. 595/31. U. U.

108.

**Choroba zakaźna
wygaśnięcie**

Choroba zakaźna „Płonica” w mieszkaniu Piotra Krystka w Pakówce wygasła.

Dezynfekcja końcowa została przeprowadzona.

(—) J. Domagała

W ó j t